LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, decz. 27. 1868. 52. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Karácson ünnepén.

Itt az örömünnep
A család szép napja!
Áhitat, buzgóság . . .
A szivet áthatja.

Szobában s templomban
Ömledez az ének,
Angyali szó hallik
„*Békesség ti néktek!*“

Világossága lesz
Immár a vakoknak,
Szabadulás, öröm
A szegény raboknak.

Eljött már az idők
Rég várt teljessége,
Betölt minden szentek
Boldog reménysége.

A béke záloga
Ma született épen,
A boldog szüz anya
Ott tartja ölében.

Minden szüle ajkán
Zeng az öröménak,
Várt ajándékot hoz
Kicsi gyermekének.

A kis ártatlanka
Tapsol kis kezével,
Üdvözli a Jézust . .
Szive örömével.

Angyali kedvének.
Nincsen vége, hossza,—
„*Ugy-e apám! ezt a
Kis Jézuska hozta?*“

Ballag az országnak
Megválasztott atyja,
Haj! mit vigyen haza?
Lelkét az aggatja.

A sok honfi atyját
Üdvözölve várja,
Majd az eget éri
Örömének árja.

„*Jó atyánk mit hozott
A krisztkindli nékünk,
Add elő! add elő!!
Az egekre kérünk.*“

Az atya csak hallgat
Fejét is vakarja,
A mit hozott, elő-
Adni nem akarja.

Váj a tarisznyába —
Majd kotor a zsebben,
„Biz édes fiaim!
Nem sok van most ebben."

Végre megtalálta..
Egy nagy semmi = zérus..
„No édes fiaim!
Ezt küldte a Jézus."

Megint kotor.. s talál..
Trafikot, fináczot,
Stemplit, adóságot..
S közös nyügös lánczot.

Végre szól örömmel:
„Ezt jól eltegyétek!
Szép mézes báb honvéd
De meg ne egyétek!!"

Azzal szét oszlanak,
S ünnep virradóra —
Minden hazafinak
Hosszu lett az óra.

Zugnak, bugnak: *„biz ezt*
Nem a Jézus küldte,
Hanem hiszen máskor..
Majd *más megy el, nem Te!"*

KONDOR MARCZI.

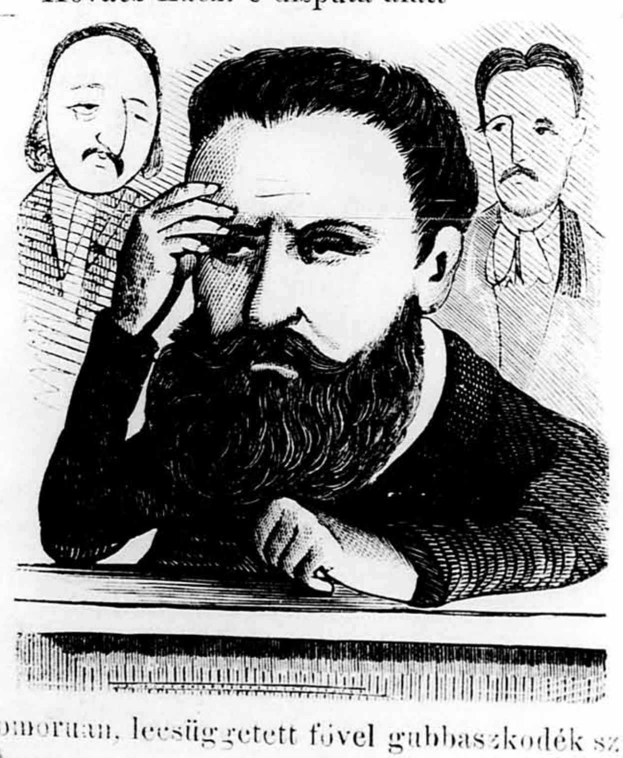
Egy kis komikus episod Kovách László háznagyságából.

(Ujévi ajándékul a hevesieknek.)

Történt pedig ez a kis mulatságos jelenet az országgyülés vége felé, midőn csakugy futtában és olvasatlanul szavazgatta meg bölcs majoritásunk az elébe rakott törvényjavaslatokat. (Ha elolvasták volna.. talán rá se vitte volna lelkiismeretük, hogy azokat elfogadják?) Nos hát azon kérdés is felmerült, mondom a végnapokban: ha vajjon képviselő legyen e ezután is a háznagy vagy se?

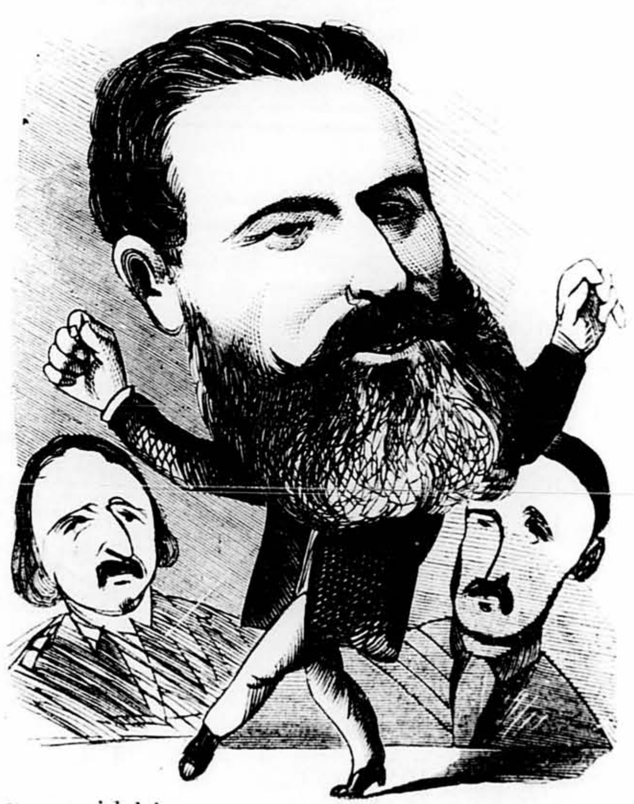
Egy pár képviselő aztán, bizonyosan csak is abból a czélból, hogy egy kissé megszurkolltassa Kovács Laczit, erősen neki rontott a háznagyi méltóságnak.. hogy az lealacsonyitó, a képviselői hivatással össze nem férő... szolgai állomás stb.

Kovács Laczi e disputa alatt

szomorúan, lecsüggetett fővel gubbaszkodék székében, mint a kinek elvitte a gólya minden kedvét, s esdő pillantásokat vetett pártja felé, mintha mondta volna: kiáltsa el már valamelyikötök hogy „szavazzunk" mert bizony isten, ki nem állom ezt a szurkolást tovább.

Végre is felhangzott a „m a r a d j o n" kiáltás s megszavaztatván a többség által a képviselő és háznagyi állás együttes megférése: Kovách Laczi örömében olyat ugrott

hogy majd kirugta szegény Pulszkinak a zápfogát.

Most már az a kérdés: assecurálva van e Kovács Laczi a patai kerületet a jövő országgyülésen is képviselhetni? mert akkor a háznagyság is zikher neki. Vederemo.

Eredeti levelek.

LXXXVIII

Kedves Matyi czimborám!

Mán látom pajtás! hogy mahónap puskapor szagu lesz az ájer, mert ugy hallom, hogy hát a girguczok egészen bele vesztek volna a törökökbe. Egye meg a feki, hát csak azt tapasztalom én ebbül, hogy a bolha mindig erősebben csip ott, a hun legsürübb a fehér ruha korcza.

Tudod pajtás! hát ugy kípzelem én ezt a girgucz háborut, mint mikor a kis kutya rákezdi a vakogást, oszt a többi nagy is előkerül vígtire, hogy jól megtipásszanak valakit. Ismerem én mán a potentátok praktikáját ecsém ríges rígen! hejj veszett makhináczió az hallod, az ilyen magunkféle or dináré ember még meg se gondolná, hogy mennyi görbe tudomány kell ahhoz.

Láddi mintha mán nem tudná még a bolond is, hogy az a medve kípü rusznyák akar ott magának — ott abba a Konst. . megálljunk . . Konsti — Konstantsipolyá — a tályog tudja mán kimondani — na abba a nagy városba a hun a tejír cselédet elzárják, ahun a török ugy szaporodik mint Ó-Budán a zsidógyerek; hát abba a városba akar a rusznyák császár lakni, oszt magának fürdőt csinálni, meg azt a sok jó török dohányt elbagózni.

Hanem hát pajtás egye fel a fekí a dógát mán nekem sehogy sem tetszik az, hogy az a medve fajta nátió mindinkább inkább közeledik felénk, ha az a fene muszka össze talál ügyeledni avval a sok ráczczal, rusznyákkal, olával, girguczczal, örménynyel, teremtüttse lesz olyan r— slék belölle, hogy meghizhatna rajta Európa, Ázsia, Afrika, Amerika meg Ausztráliának valamennyi disznaja.

De hát hadd ügyeledjík ugy a mint neki tetszik, ne filj tülle komám, majd ha kenyértörísre kerül a sor, máskép lesz akkor a világ sorja.

Olvastam azt is, hogy Róma szent egyesegyedül való városában a papok hóhérmesterséget folytatnak, oszt a pápa ü szentsíge csak olyan jó lélekkel nézi, mikor keresztyén felebarátját kivégzik, mint mikor a hizott disznót ölik le a hentesek; tartom Krisztus szógájának meg helytartójának, még az olyan embert is, a ki olyan gyönyörü módon hirdeti az évangyéliomot a testvirszeretetet, a felebaráti jó indulatot; tartom keresztyén vallásnak az olyat, a meik egy olyan embert páczol szentté, a ki sorba gyilkoltatja embertársát, nem hiába hogy diákul tudják a tiz parancsolatot, de tán nincs is meg a közt hogy „n e ö l j."

Bion pajtás Matyi! nem tom milyen krisztusok lehetett hajdanába azoknak a római papoknak? bizonyosan jól forgathatta a fringiát, meg a hátul jukas puskát, mert a mi Krisztusunk az ilyen katona tudományhoz nem tudott, hanem a mint a helytartója mutatja, bizonyosan ugy kellett lenni a mint mondom; na de akár hogy vót, de ma mán még sem illik az olyan emberhez a gyilkolás, a ki örökösön a szentekkel czimborál; legyen ő szentsígínek irgalmas kegyelmes az ü gazdája, majd mikor számot kell adni rólla, hogy hány juhot apritott bográtsra engedelem nélkül a rábizott nyájból.

Pajtás! most hallottam furcsát, hát a zsidók a maguk országyülísín azírt folyamodnak a kormányhoz, hogy változtassák által olyan helyen a szombatot hétfüre, a meiken szombatra esik a vásár, — meg osztán hogy Eötvös ü nagyságát meg Diák Ferencz uram ü felsígít, kinevezték d i s z . . z s i d ó k n a k megkeresztelís'nékül? Hanem azt is mondják, hogy Lónyai ő eminentiáját is felakarják venni disz . . zsidónak, Jókai uramat meg tiszteletbeli rabinusnak?

Láddi komám igy bolonditják a világot, oszt a kinek meg már dóga nincs, hát elhiszi mint a szent irást.

Hát azt olvastad-i mán pajtás! hogy a debreczenyi fükapitány kihirdette, hogy ü semmit sem tud arrul hogy Debreczenbe a minap itzaka egy pár embert megtámadtak, meg kiraboltak? hájszen ki fogta rá, hogy tud rólla valamit? Istenem, Istenem! még akkor is fil mán az ember, mikor olyan ártatlan mint a ma született gyermek.

Ez a levelem utolsó ebben az esztendöben pajtás, most pedig az isten áldjon meg ujévre jó kedvel büséggel, adjon az isten annyi előfizetőt, mint a hány becsületes ember van még az országban.

KARAKÁN MARCZI,
gulyásbojtár.

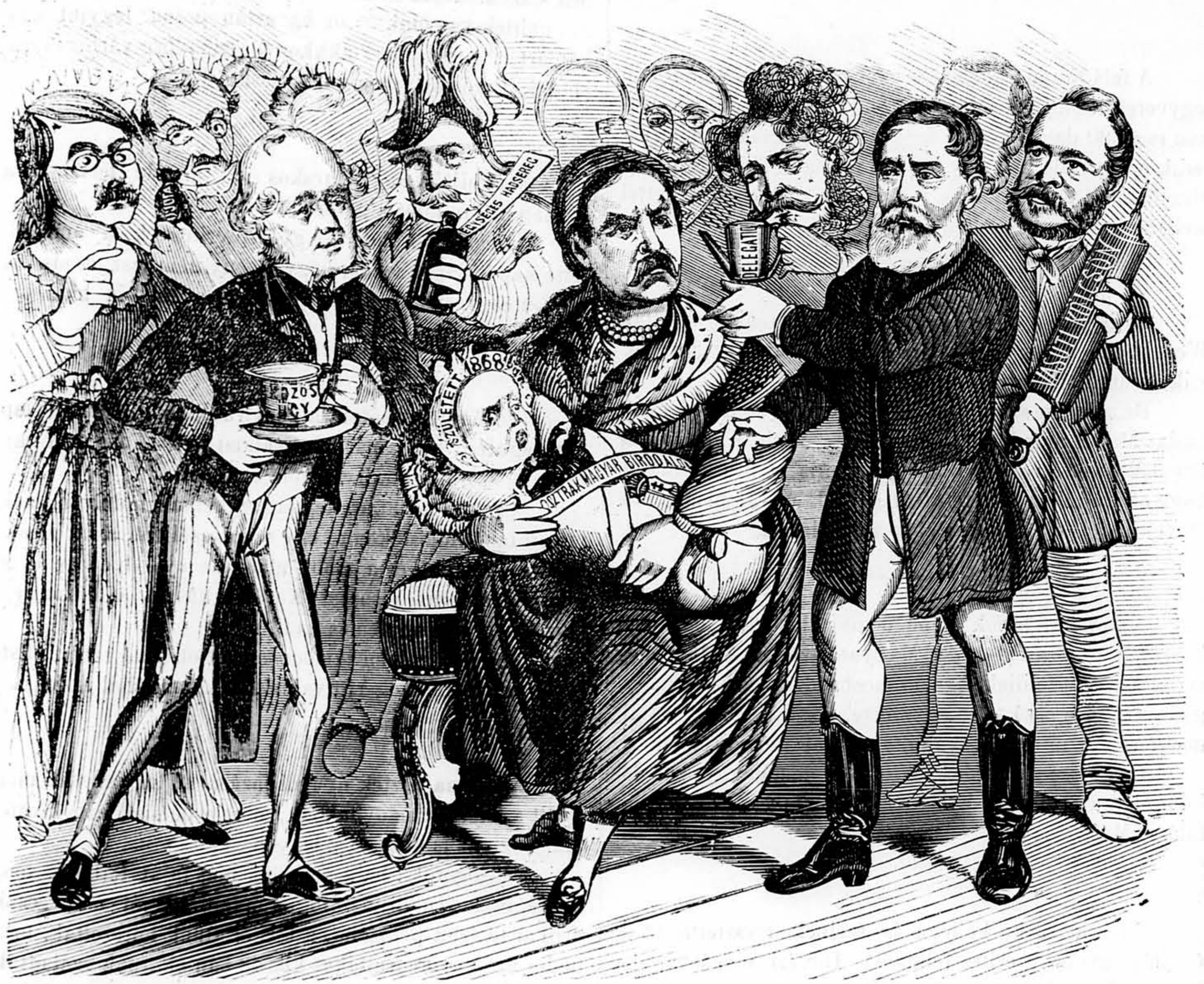
A karácsonyi ajándék.

András mester: Lássátok gyermekek ! mit adott nektek a *Majoritás* bácsi krisztkindlibe. Addig mig jó *deákok* lesztek, ilyet fogtok kapni minden évben.

II

Orvosi tanács.

Franciska dajka: Én nem tudom édes orvos ur! mi baja lehet ennek a kölöknek? adtunk már ennek kristélyt, herbathét, szaftot, még sem hallgat el, ugy ordit, hogy egy perczre sincs miatta nyugalmunk.

Orvos: Épen az a baja, hogy nagyon sok a doktora; s erősen be van pólyázva, oldják fel csak kezét lábát, meglássák kutyabaja sem lesz, s magától is járni fog.

Pattantyúk.

Dr. Ágai a Borsszem(telenség) feje még akkor sem lenne ki egészen, ha bár az eget verné is az ő bölcsesége.

Hát miért?

Azért mert — mert és mert — hát hogy zsidó na.

Hogy Juhász Bandit agyonverték, a Hon a kir. biztosok üdvös intézkedésének tulajdonitja; csak furcsa lap az a derék balközép organuma, jól tartja a kecskét is a mellett a káposzta is megmarad.

Besze Jánost Esztergomba lelkes választói sippal, dobbal, zászlóval és énekszóval fogadták s kikiáltották örökös követnek dijelengedés mellett penzióba.

Egy pár szépirodalmi lap előfizetési felhivásában még a rég elhalt irókat is munkatársainak nyilvánitja azokkal együtt a kik ma is már moraliter elhaltak.

Bizony az ilyen lap már előre igényt tart a más világra, vagyis a kimulásra.

A felállitandó honvédsereget hirszerint Verndl-féle fegyverekkel fogják felfegyverzeni s miután eddigelé csupán csak 80 darab kész a fegyverekből: csak minden ezredik emberre jutand egy egy darab, a többi vitéz pedig disznólábbal leend ellátva. No már az ilyen késztllettel mehetünk a muszka ellen . .

Az is furcsa dolog, hogy a napokban azt mondták Wenckheim belügyminiszterről a Honban, hogy „ugy látszik mintha simpatiroznék a rablókkal.“

Be minden szabad ennek a H o n n a k. Ha szegény Ludas Matyi mondott volna ilyet . . Ráth Károly már ágyuból lövette volna ki. No de tudja azt a kormány, hogy olyan elkényeztetett fene gyerek az a Hon! melynek idővel majd beközösügyesedik a feje lágya.

A kormánylapok minden nap tartanak egy egy hosszu litániát arról, hogy Magyarországot ezelőtt meg se látták a külföldiek, hanem most a deákpárt oly nagygyá és hatalmassá tette egyszerre, hogy a nagy hatalmasságok szinte törik magukat a mi szövettségünkért.

Bizony nagy okuk is lehet reá, miután egy pár lókötő elfogatása végett is osztrák katonára szorul ez a hatalmas Magyarország!

Bolond Miska kolléga is szélnek eresztette 10 ik évi jubileumára a czifra felhivást. Dicséri magát agyba főbe, csak azt hallgatja el nagy bölcsen, hogy mikor képviselőnek választották és Deák katonájává lett, hány előfizetője ugrott meg tőle?

No de a ki megtér idvezül, Miska ismét baloldali! kivánunk tehát neki legalább is félannyi prenumeránst mint magunknak.

Csernátoni avval dicsekszik a Honban, hogy ő is volt egyszer Ludas Matyi, mikor t. i. a mostani miniszterekkel egy párton állott.

Már megengedjen Csernátoni ur, de akkor csak L i b á s M á t y á s lehetett, mert Ludas Matyi csak is ilyen lehet valaki, mint én la.

Napról napra gyönyörübb vivmányokat tálal fel a közösügyes kormány párt. Igy p. o. ha valamelyik polgári hatóság veret vasba egy gyilkos katonát, azt neki megbüntetni nem szabad, hanem elkell küldeni a felsőbb katonai birósághoz, hol osztán leveszik róla a békót szépen s azt mondják neki: karsamadiner wintsch ich ihnen . . . quittek vagyunk . . de ha aztán pofon legyint egy káplárt . . . quid tunc? akkor 6 esztendőre várfogságra elitélik. Ergo zoll leben der közösügy!

Nem hijába hogy lucskos idő jár, de terem is a sok lap ujévre mint a gomba.

Az előfizetők meg oly gyéren érkeznek a már hitelre kapott lapokhoz is, hogy bizony nem lesz csoda ha ujév után tiz keletkező lap közül, legalább is husz bukik meg.

Szegény Csernátonira annyira dühöng az Esti lap apróságaiért, hogy már mint valami fene vadat, ugy rajzolja le, szóról szóra irván róla ekképen:

„Szokott körutjára tegnap reggel megindulván, csak ugyan talált fölöstökömre egy szerencsétlent, a kit Deák, Horváth, Klapka és a többi után b e n y e l h e s s e n. A legujabb áldozat Visontai Kovách László a háznagy,“ (Biz e nem valami nemes vad.)

Még ha valami jámbor német olvasná ezt az Esti laput, azt hinné, hogy itt valóságos kannibálok laknak.

A katona tisztek nyugdijjazásával ugyancsak meg gyült a baja kormányunknak, mert a bécsiek azt kivánják, hogy az is közösügy legyen.

De sógorok! ha a magatok fiját faját tettétek tisztekké, csak nyugdijjazzátok is magatok; mi majd csak azokat tesszük penzióba, a kik érettünk harczoltak, nem pedig azon nyomorultakat kik 48-ban előttünk szaladtak s negyvennyolcz után pedig sorba akasztatták hőseinket.

Iglón egy deákista tanár, a jelenlegi közösügyes boldogságról következőleg igyekszik capacitálni tanitványait:

„Olyan liberalis alkotmánya nem volt még a magyar nemzetnek soha, mint a mai; még Árpád apánk alatt sem, mert őseink barbárok valának, kik nem ismerék a valódi szabadságot. Méltán istenithetjük tehát Deákot, mint a ki bennünket ezen liberális alkotmánnyal megáldott. Haszontalan szóhajtó sehonnaiak tehát azok, kik ő ellene szót mernek emelni.“ sic.

Ej ej tanár ur! megne ölje a buzgóság, hogy százszorta d e á k a b b deákjainál.

Türelmes Jerémiás levele Ludas Matyihoz.

Pan Redaktor!

Rigota kiszülök mar irni levelit: hanem sak maradja minditig, mert van vót nekem sok dolgod: minekutana anakutana pedig orszaggyülizs magat bezarta, maragya nekem töb idejit levelnek irashoz.

Itt vanak karacsony szent ünepi, megszülete magat Mesias, keresztyineknek is zsidosagnak izs: sak magyaroki mesiasa nem akarja gyüni haza Turinbul; mar kezdek elhinyi, mit monta nekem Jano sogor, hogy magyar zorszagrul mar isten is megfelejtete, s nem akarja begyüni engedni a szabaditójat. Bozse moj mili! muszaj hini. Monta Jano sogor hogy tót nemzetsignek mar utba vona szabadító, mar van Muszkaorszagba, sak var mig iten nap nagyoban süti, izs lesz melegsig nagyob.

In azt neki nem hiszek, mert nem mondota profeta, hogy Mesias idegen zorszagbul gyüni fogja, hanem hogy az születni fogja sajat nemzetsigibül; bizom, Mesias gyüni fogja, gyüni kel magyar füldjirül; mas Mesias nem is kell nekunknak, mink vagyom magyar nemzecsig, mer Szvatopluk fogata örökibe fianak Arpad vezirit s az nem igaz, hogy eladta nipit, izs füldit egy fehir lovairt. Hazudsag inekel, ki mongya:

Cserveni kantar, bjeli konyj
Predalis mi zorszäg, bozse moj!

Hat nem migis orszag mienk? Nem adot el Szvatopluk, adta el mohacsi visz, azutand Görgöy, izs mostan közösügyes jobboldal kötötte meg contraktus a nimettel.

Bizom, bizom pan redaktor, rosszul alunk, teremtete! tartja minket sak bolondnak minisztérjom.

Teczik tunyi, igirte minekunk alkotmanyozs ministerium, hogy lesz csak 1867 év vigiig ugy mint volta rigen, — s elmulta 1867, elmulja magat hamar 1868 izs, is maradta mig izs rigibe mindent.

Nizunk sak, mit hozta alkotmany kriszkindlinek?

Hozta nekunknak sok joboldali kipmutatojat, bordizsmajat, trafik megtartasat, 4 szaz **ezer** penziójat, bachhuszarok izs muszkavezetöknek, katonát fabul honvideket, sok milió statusadósag, sok quóta és temirdek deficit. Szerezte nekünk Babaj izs egyibb tolvaj, zsivan bandakokat.

De nem rontok el karacson ünepit maganak; maga van boldog koterba, nem tugya mi történik vilagban: nem tudja mi meg nem történje Balazsfalvan, hanem irok majd in minden hiten levelit, hogy tugyon maga izs valamit mi vilagban törtinik.

Adig izs kivanom csendes bikessiget — ujévre fogom gratulálni kis szegszardival.

Mostand pedig maradom jó baratya

Türelmes Jerémias,
Liptó-szt.-Miklósi kemény demokrata
taki to csont.

Szatmár városához.

Azt véled tán derék város
Nemeslelkü Szatmár!
Hogy Böszörményi s Mészáros
A kóterral **satt** már?
Csak hadd tartson ez a kormány
Tovább is foglyának . . .
Látod, ha szabadok volnánk . .
Ugy áll a személybiztonság —
Még biz . . ellopnának.

Szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Stankovits József Tardoskedröl 30 kr.

Éradonyból: Rimai János 50 kr. Kovács Istvánné 50 kr. Kiss Anna 50 kr. Szodoray Juliánna 50 kr. = 2 frt.

Velsinszky József P. Szt. Lászlóról 20 kr.

Összesen 2 frt. 50 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki mind a szerkesztőség mind a kiadótulajdonos.

Politikai diskurszus
Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Adjon isten szomszéd boldog karácsony napokat.

Iczik. Nekhönk csakh van ulyan a milyen khedves Mihály gazda! hanem bezzeg a szegény Lodas Matyinak meg Büszürményinek még musthan sem szöletett meg a megválthu! pedig lássa khend a balázsfalvi rebellerek is megkapthák már krisztkindli fejében az amnestiát.

Mihály. Ne busuljon szomszéd! tegnap hallottam én a belügyminiszterium egyik hivatali szolgájától, hogy leérkezett már a mi fogjaink számára is az amnestia, zsebében hordja már Wenckheim ö excellentiája, s majd csak uj évre akarja meglepni vele a mi becsületbeli fogjainkat.

Mihály. Hanem már szó a mi szó szomszéd, mégis csak lovagias egy fejedelem ez a mi királyunk! milyen szépen megköszönte az országgyülés bezárásakor a képviselők munkásságát?

Iczik. Nü..! Hát khend Mihály gazda nem khüszönné meg.. ha minden adusságát khifizetnék..?

Rapport.

Jelentjük alássan tisztelt publikum! hogy naptárunkat és jutalom képünket régi előfizetőinknek már mind megküldöttük, a kinek csak dukált; ha tehát valakinek jószágát az uton vagy a magy. kir. posta elvesztette volna, vagy Babáj et comp. megrabolta volna, sziveskedjék azt velünk tudatni, hogy jövőre Wenckheim belügyminiszter urtól küldeményeink biztos kézbesithetése végett katonai fedezetet kérhessünk.

Ez az utolsó szám
ebben az esztendőben.

Máboz egy hétre ujra kezdjük ujult erövel, uj viczczekkel, uj czimképpel, uj papirral, uj nyomással, minden uj lesz, csak az előfizetési ár marad a régi —
egy évnegyedre 1 ft. 50 kr. félévre 3 ft.

Előre hát előre!.. prenumerálj jövőre!

Ludas Matyi gyorspostája.

Debreczeni Miskának Hosszu-Pályiban. A miért lamentálsz, deczember 9-én megküldtük. Mit tehetünk mi arról, hogy Egyptomba, Cairóba vagy Alexandriába, legalább is egy héttel előbb megkapnak mindent, mint Pályiban. Rosz ut van felétek azért czammog a pósta oly lassan.

Einbeck Somának Zala-Egerszegen. A reclamált naptárt decz. 9-én küldöttük el a Nagy Imre uréval egyetemben. Ha Juhászt agyon nem verték volna már, azt kellene hinnünk, hogy ez csipte fülön.

Szatmári Sándornak Maros-Vásárhelyt. Decz. 11-én expediáltatott. Postánk igen fontolva halad, én Soroksárról, mi gyalog két óra járás Pesttől, 4 nap alatt kaptam meg egy levelet.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Buchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.

A magyar nép legolcsóbb mulattató képes ujsága

egyedül csak

Előfizetési ára negyedévre csak **1** frt., félévre **2** frt., egész évre **4** frt.

Gyüjtőknek minden **öt** előfizető után tiszteletpéldánynyal kedveskedünk. A tisztelt gyüjtő ki a két lapra **„Ludas Matyira“** és **„A nép szavára“** együtt gyüjt **öt** előfizetőt, szabad tetszése szerént választhat a két lap közül, s az előfizetés beküldésekor kiteendő hogy melyik lapot kivánja.

☛ *Az előfizetési pénzek f. é. deczember hó utolsó napjáig bérmentve a kiadó-hivatalba* ☚
Magyar-utcza 1-ső szám *alá küldendők.*

Midőn a magyar nép ezen legolcsóbb és legmulattatóbb képes ujságának II-ik évfolyamára uj előfizetést hirdetünk, tisztelettel tudatjuk a nagyérdemü közönséggel, hogy az ujévi folyamban megkezdődik:

☞ A pecsovics celebritások albuma, ☜

mely igen sok víg órát fog az olvasónak szerezni. Kinek tehát a quótafizetésből még marad egy árva forintja, legyen szives beküldeni azt Ludas Matyinak.

PEST, deczember 15, 1867.

Mészáros Károly,
laptulajdonos és felelős szerkesztő.

Gyüjtő neve ....

Sorszám	Előfizető neve	Lakása	Utolsó posta	Forint

Első magy. egyesületi könyvnyomda Fanda és Társa.

LUDAS MATYINAK

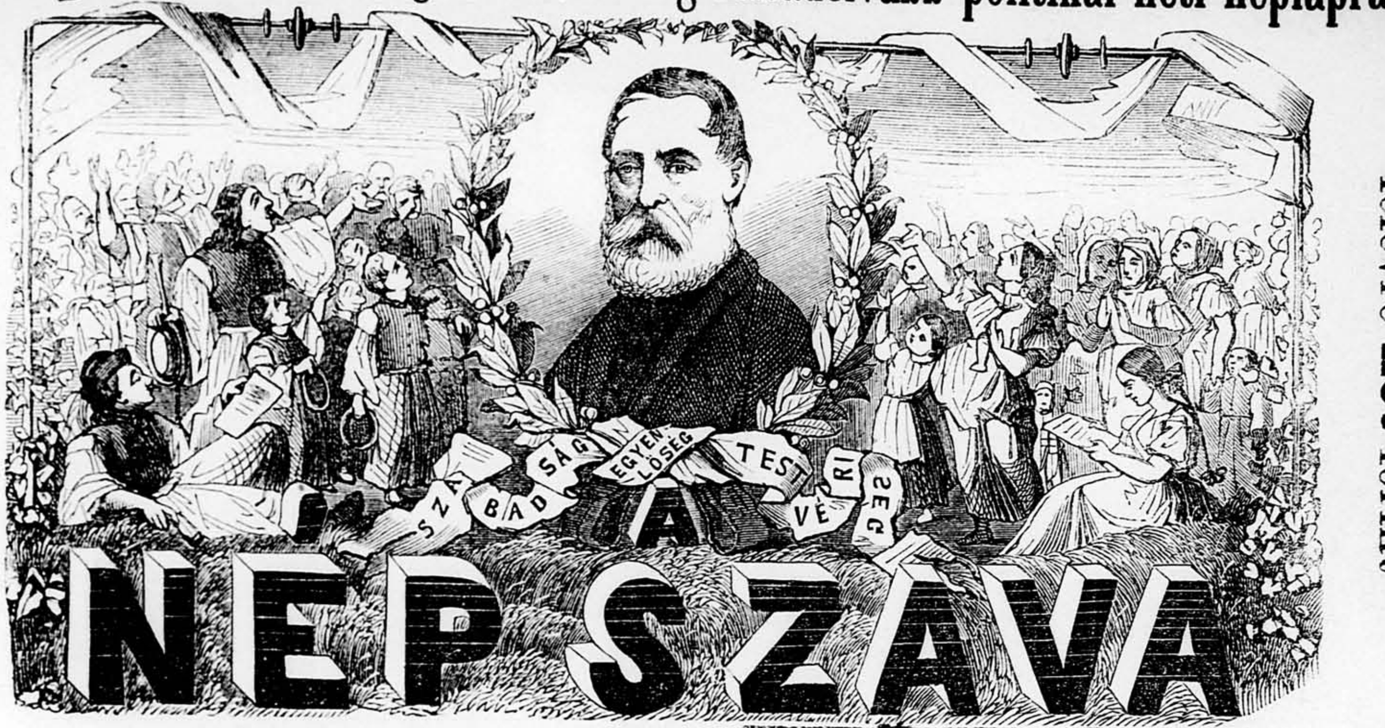
Terhelve .... frt.

PEST,

Magyarutcza 1. sz. a.

Előfizetési felhivás a legolcsóbb és legszabadelvübb politikai heti néplapra.

évnegyedre csak **egy** forint

félévre **két** forint

Kedves hazámfiai! szeretett testvérek!

Nemzeti függetlenségünket, hazánk jövőjét és a népjólét felvirágzását egyedül csak az 1848-ik alkotmány biztositja.

Ezen alkotmányhoz a magyar nemzetnek isten, ember és világ előtt örök időkre elévülhetlen jussa van.

Dicső multjára büszke nemzetünk a jövőben sem lehet a megaláztatás szolgalelkü rabja. Szabadnak teremtette isten a magyart.

Ám a közösügyi alku kedves testvérek! a magyar nemzetet kitörölte az önálló és szabad népek sorából.

Életre csak az 1848-ik alkotmány teljes visszaállitása hozhatja. Ezért fog **„A Nép szava“** küzdeni a szabad sajtó fegyverével a szentesitett törvények tiszteletben tartása mellett.

„A Nép szava“ kedves testvérek! ezen magasztos czélt tüzve feladatául, nyilt öszinteséggel fogja kérni a hatalomtól: Uram! add vissza a mit elvettél, hogy legyen néped boldog és megelégedett.

„A Nép szava“ mint a közvélemény egyik hü tolmácsolója, a legszabadelvübb ellenzéki állást foglalja el a jelenleg uralgó párttal szemközt, — mely most tékozló kezekkel szórja a nemzet kincsét, a népjogokat a hatalom lábaihoz.

„A Nép szava“ végre oda fog munkálni teljes erejéből, hogy a jövő évi képviselő választásoknál azon szabadelvü hazafiak győzzenek mindenütt, kik rendületlen hivei az 1848-iki alkotmánynak, kiknek szivökbe van vésve **Kossuth Lajos** ezen gyönyörü mondata: **„legyen hü a nemzet önmagához, még mindent meglehet menteni. Veszve csak is azon nemzet lehet, mely lemondott önmagáról.“**

Ez **„A Nép szavának“** hitvallása kedves testvérek! nyilt és öszinte s kész vagyok hinni, hogy minden tiszta keblü és szabadelvü magyarnak meggyőződését fejeztem ki.

PEST, december 15 ik 1867.

Mészáros Károly
Laptulajdonos és felelős szerkesztő.

„A Nép szava“ megjelenik egy nagy tömör iven, olykor olykor a legjelesebb szabadelvü hazafiak arczképével, minden héten szombaton, hogy vasárnap már vidéki előfizetőink is megkaphassák.

Öt előfizető gyüjtőnek tisztelet példánynyal szolgálok.

Az előfizetési pénzek f. év december végéig bérmentve **„A NÉP SZAVA“ kiadó hivatalának** Magyar-utcza 1. sz. alá küldendők.

Gyüjtő neve ....

Sorszám	Előfizető neve	Lakása	Utolsó posta	Forint

...só magyar Egyesületi Könyvnyomda; Fanda és Társai.